

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717208774
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3717208774.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloletú W. bytom u otca, zastúpenú v konaní kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Q., pracovisko Q., dieťa rodičov: matky P. a otca F., o zvýšenie výživného, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. novembra 2017, č.k. 14P/17/2017-39, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 27. novembra 2017, č.k. 14P/17/2017-39 súd prvej inštancie uložil matke prispievať na výživu mal. W., nar. XX.XX.XXXX od 01.11.2017 výživným zvýšeným z 30% životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa mesačne na 110 eur mesačne, vždy k 25. dňu v mesiaci vopred k rukám otca. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 28.02.2012, č.k. 10P/11/2012-19. Zameškané výživné za obdobie od 01.11.2017 do 30.11.2017 pre mal. W. vo výške 82,98 eur uložil matke zaplatiť do rúk otca do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že od doby poslednej úpravy výživného sa podstatne zmenili pomery na strane mal. W., ktorá je staršia o 5 rokov a 9 mesiacov, čím sa náklady na jej výživu nepochybne zvýšili. Pomery sa však podstatne zmenili aj na strane matky. Súd túto zmenu pomerov na strane matky videl v tom, že kým v čase vyhlásenia rozsudku č.k. 10P/11/2012-19 bola matka nezamestnaná a poberala príspevok v hmotnej núdzi, v súčasnosti je v možnostiach matky dosahovať príjem minimálne 600 eur netto mesačne (z vykonaného dokazovania je totiž zrejmé, že zamestnávateľ X. matke za júl 2017 vyplatil čistú mzdu 602,25 eur, zamestnávateľ Y., matke za dni odpracované v septembri a októbri 2017 vyplatil 669,13 eur netto a že od 13.10.2017 má matka prácu s dohodnutou mzdou minimálne 834 eur brutto). Pokiaľ má teda matka schopnosť dosahovať zárobok min. 600 eur netto mesačne, podľa názoru súdu je tiež v možnostiach matky, aby pre mal. W. prispievala výživným vo výške 110 eur mesačne; súd pritom prihliadol aj na to, že matke po vyhlásení rozsudku č.k. 10P/11/2012-19 ubudla jedna vyživovacia povinnosť (na Z. W.). Pokiaľ z vykonaného dokazovania vyplýva, že matka príjem aspoň 600 eur čistého nedosiahla aj v auguste 2017 a septembri 2017 (za prácu vykonanú v októbri 2017 matke zaplatil Y.T mzdu 324,82 eur a H. mzdu 544,87 eur), ani táto skutočnosť nebráni tomu, aby výživné bolo určené z príjmu vo výške min. 600 eur. Z vyjadrenia matky a z vykonaného dokazovania je pritom zrejmé, že v súdnej veci ide práve o prípad, keď sa matka bez dôležitého dôvodu vzdala zamestnania v spoločnosti X. (v ktorom zamestnaní zarábala minimálne 602,25 eur netto mesačne). Z vyjadrenia matky totiž vyplýva, že táto sa tejto práce a teda aj príjmu min. 600 eur vzdala z dôvodu, že zo mzdy jej bolo zrazených 303,01 eur. Je však zrejmé, že táto suma jej bola zrazená v dôsledku exekučného príkazu - teda preto, že matka dobrovoľne nespĺnila svoje iné judikované povinnosti, a teda skutočnosť, že do rúk matky nebol vyplatený celý jej čistý zárobok nepovažoval za dôležitý dôvod skončenia pracovného pomeru. Pretože súd zvýšil výživné

od 01.11.2017, nie je možné, aby matka zvýšené výživné za november 2017 zaplatila v lehote podľa § 76 ods. 1 zákona o rodine (t.j. aby výživné za november bolo zaplatené už v októbri). Súd preto výživné za minulé obdobie vyjadril tak, že vyčíslil výšku dlhu (nedoplatku) za minulé obdobie pred rozhodnutím súdu s tým, že matke podľa § 232 ods. 3 C.s.p. povolil sumu 82,68 eur (110 eur mínus 27,32 eur) zaplatiť v 30 dňovej lehote. Vec právne posúdil podľa § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 a § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom určenej lehote odvolanie matka. Navrhla odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť. Uviedla, že je od 08.11.2017 dlhodobo práceneschopná a spoločnosť H. rozviazala s ňou pracovný pomer ku dňu 07.11.2017, preto nemá žiaden príjem.

3. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril otec. Nesúhlasil s odvolaním matky.

4. Matka trvala na podanom odvolaní a zopakovala skutočnosti uvádzané v odvolaní.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné podľa 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť z týchto dôvodov:

7. Pri posudzovaní rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom platia kritériá upravené v ustanovení § 62 Zákona o rodine a § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

8. Podľa § 77 ods. Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Podľa § 35 CMP súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

10. Mimosporové konanie je typické dominanciou princípu oficiality a princípu materiálnej pravdy. Tieto vyžadujú od súdu, aby zistil skutočný stav veci, a teda v rámci dokazovania sa súd nemôže spoliehať len na dôkaznú iniciatívu účastníkov konania (§ 32 CMP), ale aplikuje tzv. vyšetrovací resp. vyhľadávací princíp civilného procesu. Preto je súd povinný vykonať aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci, ak je to potrebné na zistenie skutočného stavu veci.

11. Zo spisu vyplýva, že konanie o danej veci sa začalo podaním návrhu na začatie konania na súd dňa 07.11.2017, napadnutý rozsudok bol vyhlásený dňa 27. novembra 2017. Rozsudkom súd zvýšil vyživovaciu povinnosť matky k maloletej spätne od 01.11.2017, avšak v rozsudku neuviedol dôvody, pre ktoré tak vykonal (§77 Zákona o rodine).

12. Odvolací súd súhlasí so skutkovým i právnym posúdením veci, ako vykonal súd prvej inštancie ohľadne odôvodnených potrieb maloletej, ako aj ohľadne pomerov, schopností a možností povinnej matky do určitého zisteného času.

13. Z obsahu odvolania je však zrejmé, že pred dňom vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inštancie došlo k zmene rozhodujúcej skutočnosti. Matka v odvolaní uvádza, že ku dňu 07.11.2017 (t.j. pred dňom vyhlásenia rozsudku súdom prvej inštancie už v čase začatia konania) došlo k skončeniu jej posledného pracovného pomeru (zrejme H.) a od 08.11.2017 je práceneschopná. Vzhľadom na mesiac ukončenia pracovného pomeru (november 2017) nebola táto okolnosť zaevidovaná v lustre zo Sociálnej poisťovne zo dňa 23.11.2017, ktoré si súd prvej inštancie z vlastnej iniciatívy zadovážil a z ktorého aj vychádzal.

14. Vzhľadom na skutočnosť, že ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, podľa tvrdení matky, bol skutočný stav veci iný ako stav, z ktorého vychádzal súd prvej inštancie pri určení vyživovacej povinnosti matky (do budúca), odvolací súd podľa 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Po vrátení veci bude potrebné v ďalšom konaní zistiť aktuálne pomery rodičov a odôvodnené potreby maloletej, znovu vo veci rozhodnúť a pri rozhodovaní vychádzať zo stavu zisteného ku dňu vyhlásenia rozsudku. Úlohou súdu prvej inštancie bude svoje rozhodnutie odôvodniť podľa kritérií v ustanovení § 220 ods. 2 CSP.

16. Na okraj odvolací súd poznamenáva, že ku dňu rozhodnutia nebolo preukázané splnomocnenie starej matky na zastupovanie otca v konaní (v spise nebolo predložené písomné plnomocnenstvo, ani nebolo udelené otcom ústne do zápisnice o pojednávaní pred súdom).

17. Právny názor odvolacieho súdu je pre súd prvej inštancie záväzný (§ 391 CSP).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletemu možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletemu možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.